

Klacht over het niet kunnen bieden van Passend Onderwijs en verwijdering van de leerling.

Het is de Commissie niet duidelijk waarom de school op 28 oktober 2015 over is gegaan tot een dergelijke drastische actie. Tijdens de hoorzitting is aangegeven dat op die specifieke dag zich geen ernstige incidenten hebben voorgedaan. Uit de stukken en het verhandelde tijdens de hoorzitting is gebleken dat de school met name de veiligheid in de klas en de gezondheid van de juffrouw in ogenschouw heeft genomen. Niet is gebleken dat de school bij haar overwegingen heeft gekeken naar de belangen en de gezondheid van L, laat staan naar de enorme impact die een dergelijke verwijdering op een kind met ernstige gedragsproblemen zou hebben. Voorafgaand aan het besluit heeft de school in het geheel niet gesproken met klagers en het ondersteuningsteam over een oplossing voor de ontstane situatie.

De Commissie is van oordeel dat het op de weg van de school had gelegen om al deze aspecten mee te wegen, zeker bij een dergelijke drastische actie. Het was daarnaast voor L beter geweest als de school tijd had geïnvesteerd in een duurzame alternatieve oplossing waardoor L een vloeiende overgang had kunnen maken naar het speciaal basisonderwijs.

De Commissie betreurt het dan ook ten zeerste dat L op 8-jarige leeftijd een dergelijke abrupte breuk in zijn schoolloopbaan heeft moeten doorstaan met alle verstrekende gevolgen van dien. De Commissie is gezien het voorgaande van oordeel dat de school niet in redelijkheid heeft kunnen besluiten op een dergelijke wijze tot verwijdering van een leerling over te gaan, laat staan van een leerling waarvan reeds duidelijk was geworden dat hij met ernstige gedragsproblemen te kampen had.

De Commissie merkt in dit kader nog op dat de school al in september 2015 wist dat het de leerkracht allemaal te veel werd. Het had op de weg van de school gelegen om op dat moment adequate actie te ondernemen en te zoeken naar een oplossing. Dit had L, klagers en de leerkracht veel leed kunnen besparen.

De Commissie verklaart de klacht gezien het voorgaande gegrond.

Klachtnummer 2016/103

Advies aan

het bestuur van de Stichting X te P (verder te noemen: het bevoegd gezag),

inzake

de klacht van de heer en mevrouw K (verder te noemen: klagers), ouders van L., leerling van de Basisschool S, locatie 1 te P.

I Verloop van de klachtenprocedure

Klagers hebben op 20 januari 2016 een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs (verder te noemen: de Commissie). De klacht is gericht tegen de heer A1, directeur-bestuurder van het bevoegd gezag.

Het bevoegd gezag heeft op 1 juni 2016 een schriftelijke reactie gegeven op de klacht.

Op 13 december 2016 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Rotterdam. Klagers zijn verschenen alsmede de heer B., directeur van basisschool S te P (verder te noemen: de school). De heer A1 is namens het bevoegd gezag verschenen.

II Standpunt van klagers

Uit hetgeen schriftelijk naar voren is gebracht, leidt de Commissie de navolgende klacht af:

L is in het schooljaar 2015-2016 leerling in groep 4B van de school. Al langere tijd zijn er zorgen over de ontwikkeling van L en daarom is er een ondersteuningsteam in het leven geroepen. Op 24 september 2015 is daar besproken dat het niet goed gaat en dat er op verzoek van klagers al in november weer een bijeenkomst zal zijn. Klagers willen daar de mogelijkheden van het speciaal onderwijs bespreken. Op 27 oktober 2015 heeft de heer B. telefonisch medegedeeld dat de school niet langer passend onderwijs kan bieden aan L en dat klagers de volgende morgen op school worden verwacht. Op 28 oktober 2015 hebben klagers op school gesproken met de heer B. en heeft deze aangegeven dat L uit de klas moest worden opgehaald en onder geen beding meer terug mocht keren. L is vervolgens zonder enige vorm van communicatie en voorbereiding uit zijn klas gehaald. Hij is vervolgens tijdelijk in groep 8 geplaatst. Daar wist de leerkracht ook niet om te gaan met de situatie. L is vervolgens onder begeleiding van een stagiaire in de aula geplaatst. De school was niet in staat om L op een kind-waardige manier te begeleiden. Door deze handelwijze ontstonden volgens klagers hevige emoties bij L en hebben zij besloten om L vanaf 9 november 2015 thuis verder te begeleiden. In deze periode heeft L volgens klagers geen huiswerkbegeleiding gehad. In de overgangsfase naar de nieuwe school heeft L helemaal geen begeleiding gehad. Op dringend verzoek van klagers is er nog een soort afscheid voor L georganiseerd.

De beslissing om L per direct uit de klas te verwijderen is niet afgestemd met het ondersteuningsteam. Met deze interventie is abrupt afgeweken van de koers die het ondersteuningsteam had uitgezet. Men heeft niet overwogen om een alternatief plan uit te werken en klagers stonden voor een voldongen feit.

Klagers benadrukken dat de beslissing en de handelwijze van de school hevige emoties heeft losgemaakt in het gezin. L heeft onnodig psychische en emotionele schade opgelopen. Klagers willen dat de directie en de leerkracht lering trekken uit de situatie en leren hoe zij om moeten gaan met kinderen die afwijkend gedrag vertonen. Hierbij hoort een goede begeleiding.

III Standpunt van het bevoegd gezag

Het bevoegd gezag heeft geconstateerd dat de directie te overhaast heeft gereageerd in oktober 2015 en heeft de directeur van de school hierop aangesproken. In het directieteam is het belang van tijdig overleg en het informeren van ouders besproken. Hierna is besloten tot wijziging van de werkwijze bij schorsing en verwijdering. Het bevoegd gezag heeft tevens aangevoerd dat zij bij de klachtbehandeling klagers onvoldoende heeft meegenomen in het onderzoek op schoolniveau en onvoldoende aandacht heeft besteed aan de informatievoorziening aan de ouders. Volgens het bevoegd gezag was het beter geweest om met klagers de bevindingen van het onderzoek te bespreken en een overleg tot stand te brengen met de directeur en leerkracht van de school. Op deze wijze hadden de emoties en gevoelens van klagers en de gevolgen voor L aan de orde kunnen worden gesteld.

IV. Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde klachtenregeling vindt haar grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Commissie, ingesteld door Verus, Vereniging voor Christelijk Onderwijs.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 22 van het Reglement gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

De Commissie overweegt als volgt.

Hoewel het bevoegd gezag op de hoorzitting heeft aangegeven, dat het hier niet om een formele schorsing ging, kan de Commissie niet anders dan vaststellen, dat een zo abrupte verwijdering van een leerling uit de klas zeker niet als een minder ingrijpende maatregel kan worden beschouwd.

Terecht is dan ook – zij het achteraf – overwogen dat in het vervolg de voor schorsing en/of verwijdering bedoelde procedures dienen te worden gevolgd.

Over het algemeen kan er slechts aanleiding zijn voor een zogeheten orde-schorsing als er een ernstig incident heeft plaats gevonden en onverwijld moet worden ingegrepen teneinde verdere schade te voorkomen.

Volgens de heer B is de beslissing om tot onmiddellijke verwijdering van L over te gaan ingegeven door het feit dat de veiligheid van de medeleerlingen en de leerkracht niet langer kon worden gegarandeerd. Tijdens de hoorzitting heeft de heer B gemeld dat de leerkracht reeds in september 2015 had aangegeven dat zij niet langer was opgewassen tegen de situatie in de groep van L. De leerkracht heeft na de verwijdering van L weer voor de klas gestaan in de periode van eind oktober 2015 tot en met juni 2016. Zij is hierna geheel uitgevallen.

De IB'er is betrokken geweest bij de begeleiding van L naar de tijdelijke plaatsing in groep 8. De leerkracht in groep 8 was echter ook niet voorbereid op deze situatie. L is toen in de aula neergezet. Dit ging niet helemaal goed. Hij heeft toen begeleiding gehad van een stagiaire, die op haar beurt weer werd begeleid door de IB'er. L is uiteindelijk thuis komen te zitten. Op dit moment zit L op het speciaal basisonderwijs, cluster 4.

Partijen hebben met elkaar gesproken onder begeleiding van een mediator. Klagers hebben tijdens de hoorzitting aangegeven dat tijdens deze sessies goed met elkaar is gesproken maar dat zij zich nog steeds niet kunnen vinden in de manier waarop L van school is verwijderd. Volgens klagers is de keuze om L direct uit de klas te halen, niet de juiste keuze geweest. Het stoort klagers dat de directeur, desgevraagd, deze keuze zo weer zou maken.

De Commissie heeft geconstateerd dat partijen niet twisten over het gegeven dat L gedragsproblemen had en de school op een gegeven moment handelingsverlegen was. In een dergelijke situatie moet de school een besluit nemen dat recht doet aan de situatie. Dit betreft een eigen bevoegdheid van de school en de Commissie dient dit met de nodige terughoudendheid te toetsen.

Het is de Commissie niet duidelijk waarom de school op 28 oktober 2015 over is gegaan tot een dergelijke drastische actie. Tijdens de hoorzitting is aangegeven dat op die specifieke dag zich geen ernstige incidenten hebben voorgedaan. Uit de stukken en het verhandelde tijdens de hoorzitting is gebleken dat de school met name de veiligheid in de klas en de gezondheid van de juffrouw in ogenschouw heeft genomen. Niet is gebleken dat de school bij haar overwegingen heeft gekeken naar de belangen en de gezondheid van L, laat staan naar de enorme impact die een dergelijke verwijdering op een kind met ernstige gedragsproblemen zou hebben. Voorafgaand aan het besluit heeft de school in het geheel niet gesproken met klagers en het ondersteuningsteam over een oplossing voor de ontstane situatie.

De Commissie is van oordeel dat het op de weg van de school had gelegen om al deze aspecten mee te wegen, zeker bij een dergelijke drastische actie. Het was daarnaast voor L beter geweest als de school tijd had geïnvesteerd in een duurzame alternatieve oplossing waardoor L een vloeiende overgang had kunnen maken naar het speciaal basisonderwijs.

De Commissie betreurt het dan ook ten eerste dat L op 8-jarige leeftijd een dergelijke abrupte breuk in zijn schoolloopbaan heeft moeten doorstaan met alle verstrekende gevolgen van dien. De Commissie is gezien het voorgaande van oordeel dat de school niet in redelijkheid heeft kunnen besluiten op een dergelijke wijze tot verwijdering van een leerling over te gaan, laat staan van een leerling waarvan reeds duidelijk was geworden dat hij met ernstige gedragsproblemen te kampen had.

De Commissie merkt in dit kader nog op dat de school al in september 2015 wist dat het de leerkracht allemaal te veel werd. Het had op de weg van de school gelegen om op dat moment adequate actie te ondernemen en te zoeken naar een oplossing. Dit had L, klagers en de leerkracht veel leed kunnen besparen.

De Commissie verklaart de klacht gezien het voorgaande gegrond.

V Het oordeel van de Commissie

De Commissie verklaart de klacht gegrond.

VI Advies

Alhoewel de Commissie begrijpt dat er sprake is van een complexe situatie waar de schoolleider in zijn keuzes te maken heeft met verschillende belangen, dringt zij aan op een zorgvuldiger omgaan met de pedagogische belangen van de leerling in kwestie. Dit betreft niet zozeer de keuze zelf om begeleiding op de school niet voort te zetten, maar de wijze waarop deze is beëindigd. De Commissie adviseert de school om een reeds bestaand ondersteuningsteam hierbij niet te passeren waardoor minder risico bestaat dat belangen onvoldoende worden behartigd. Bij sprake van crisis en/of urgentie is een vorm van time-out een mogelijkheid om tijd te creëren voor overleg en een gezamenlijk opgaan met ouders.

Aldus gegeven op 13 december 2016 door mr. E.I. Batelaan-Boomsma, voorzitter, alsmede drs. K.M.P.A.M. Hàbryka en drs. J. van Tongeren, leden, in tegenwoordigheid van mr. A.A. Jopse als secretaris.

